

Un encuny de pellofes de Verdú

JOSEP M. LLOBET I PORTELLA¹

Sobre els encunys de pellofes s'han publicat pocs estudis. Un dels més complets és, sens dubte, el del doctor Xavier Jorba, en el qual donà a conèixer setanta-una peces destinades a la fabricació de pellofes de diverses comunitats religioses de Catalunya.²

Encuny

Part entallada de l'encuny

Peça encunyada

1. Doctor en Història. UNED-Cervera.

2. XAVIER JORBA I SERRA, «Pellofes, encunys i bosses de pellofes: una aproximació a la seva tipologia i fabricació», *Pellofes & ploms eclesiàstics. Un patrimoni numismàtic per descobrir*, Barcelona, Museu Nacional d'Art de Catalunya, 2014, p. 31-58.

En el decurs de la seva intervenció en el marc del XVIII Curs d'història monetària hispànica, celebrat l'any 2014 al Museu Nacional d'Art de Catalunya,³ el vaig assabentar de l'existència d'un encuny desconegut per ell, que era un dels que es van fer servir per a l'encunyació de les pellofes de la Comunitat de Preveres de Verdú, comentari que el doctor Jorba recull en un estudi posterior.⁴

De pellofes de Verdú, se'n coneixen tres tipus. Totes són incuses i encunyan sobre planxes de llautó.⁵ L'encuny que s'ha conservat és una peça de ferro de forma vuitavada que, actualment, té una llargada de 9,70 cm. Els nombrosos cops que ha rebut han reduït la llargada inicial de la peça. El diàmetre de la part entallada de l'encuny és d'1,50 cm. En aquesta part entallada s'hi gravà, en negatiu, una orla lineal i dues claus encreuades entre les lletres C i V. L'encuny procedeix de Verdú i es troba en una col·lecció particular. El tipus de la pellofa que fou fabricada amb aquest encuny és la número 294 de l'estudi del doctor Crusafont. Les lletres C i V que porten totes les pellofes de Verdú crec que fan referència a la institució que les va emetre: la Comunitat de Preveres d'aquesta població.⁶

En cas que no s'hagi publicat cap estudi documental sobre les pellofes de Verdú, l'abundància de documents que conté l'arxiu parroquial d'aquesta població possiblement permetria portar-lo a terme.⁷

3. Aquest curs va ser coordinat pel doctor Albert Estrada-Rius, conservador del Gabinet Numismàtic de Catalunya.

4. XAVIER JORBA I SERRA, «Les pellofes de la Seu de Vic a partir dels encunys conservats al Museu Episcopal i Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic», *Acta Numismàtica*, 46 (2016), p. 213-222.

5. MIQUEL CRUSAFONT I SABATER, «Pellofes catalanes segons el recull de J. A. Bonet i Bofill», *Acta Numismàtica*, 13 (1983), p. 189-223.

6. Sobre la Comunitat de Preveres de Verdú: Antoni BACH I RIU, «L'economia eclesiàstica al tombant del segle XVII en el paradigma de Verdú», a *Santa Maria de Verdú i altres temes verdunins*, Tàrraga, Grup de Recerques de les Terres de Ponent, 1991, p. 68-69.

7. Sobre aquest Arxiu: MIQUEL ÀNGEL FARRÉ TARGA, *L'arxiu de la parròquia de Santa Maria de Verdú*, Tàrraga, Arxiu Històric Comarcal, 2002.